

KRISTAUS KARALIAUS

LATVIAS

No. 21. Mt. XVII

Gegužēs-May 22, 1937

ŠVENČIAUSIOS TREJYBĖS ŠVENTĖ

L E K C I J A

Rom. 11, 33-36.

O Dievo turtų, išminties ir žinojimo gilybė, kaip nesuprantami jo teismai ir nesusekiami jo keliai! Nes kas pažino Viešpaties mintį? arba kas buvo jo patarėjas? Arba kas davė jam pirmas, kad tam būtų atsilyginta. Nes iš jo, per jį ir jame yra visa; jam garbė per amžius! Amen.

E V A N G E L I J A

Mat. 28, 18-20.

ANUO METU, Jėzus tarė savo mokyti-
niams: Man duota visa valdžia dangų-
je ir žemėje. Eikite tat ir mokykite visas
tautas, krikštydami juos vardan Tėvo ir Sū-
naus, ir Šventosios Dvasios, ir mokydami
juos laikyti visa, ką tik esu jums įsakęs.
Ir štai aš esu su jumis per visas dienas iki
pasaulio pabaigai.

Pamokslas Švč. Trejybės Sekmadieniui

Bastūnas

SIANDIEN Bažnyčia švenčia ir garbi-
na paslaptį, kuri, be abejonės, yra
viena didžiausių mūsų tikėjimo pas-
lapčių. Švenčiausios Trejybės pas-
laptis yra visų mūsų tikėjimo paslapčių pa-
grindas, nes visos mūsų tikėjimo paslaptys
susijusios su ja, nors ir paliečia vieną ar ki-
tą Dieviškųjų Asmenų. Ši Švenčiausios Tre-
jybės paslaptis charakterizuoja, asmenina
Krikščionybę; ar kitaip sakan, ši paslaptis
atskiria Krikščionybę nuo visų kitų pasauly
religijų, nuo visų tikėjimų. Pagonys pripa-
žįsta ir garbina galybės dievų; žydai garbi-
na vieną Dievą be jokio Asmenų skirtumo;
bet vien tik krikščionis pripažįsta vieną Die-
vą trijuose asmenyse ir garbina tris dieviš-
kuosius asmenis viename Dieve.

Dievas mums apreiškė šitą protui nepasie-
kiamą, neištiriamą paslaptį dėl trijų priežas-
čių; viena kurių liečia Jį Patį, antra mus, o
trečia mūsų artimą.

Žmogus, tikėdamas Švenčiausios Trejybės
paslaptį geriausiai ir aiškiausiai garbina Die-
vą ir atiduoda priderančią Jam garbę, nes
jis tuomi ne tiktai garbina savo Sutvėrėją,
bet sykiu ir nusižemina ir visiškai Juo pa-
sitiki. Žmogus garbina Trejybę pavieniui ir
sykiu, ne dėl to, kad protas jam tai liepia,
bet dėl to, ir tiktai dėl to, kad Dievas jam
pasakė, apreiškė.

Mes didžiausią garbę atiduodame Dievui,

kai tikime Šventąją Trejybę, nes aukščiausia
garbė, kurią galime atiduoti Dievui, tai pri-
pažinti Jį esantį visiškai nesuprantamą, ne-
permatomą, nes tuomi išreiškiame prakil-
niausią Dievo galybės supratimą, būtent, kad
Jisai virš visų mūsų supratimų ir išsireiški-
mų. Protas mums gerai įrodo, kad būtų
visai neprotinga netikėti ar nepripažinti
Švenčiausios Trejybės už tai, kad ta paslap-
tis paslaptinga ir žmogaus protui nesupran-
tama. Juk už tai ir paslaptis. Jeigu žmo-
gaus protas pajęgtų visa tai apimti, nebūtų
jokios paslapties. Vienok, reikia gerai įsi-
tėmyti, jog sakydami, kad Švenčiausios Tre-
jybės paslaptis žmogaus protui nesupran-
tama, neįmanoma, nesakome, kad ji esanti prie-
šinga mūsų protui, kurį Dievas yra mums
suteikęs. Ne. Ši paslaptis ne prieš protą,
bet virš proto.

Tikint Švenčiausios Trejybės paslaptį, mes
visiškai nusižeminame, ir aukojame Dievui
prakilniausią ir tobuliausią savo būtybės da-
lį, savo protą. Mes pavedame savo taip rū-
pestingai išlavintą protą tiesai, apie kurią
mes beveik nieko nežinojome, iki Dievas
mums ją apreiškė. Ne taip su kitomis tie-
somis, kurias ir be apreiškimo mes kai kada
galime pažinti, pavyzdžiui, kad yra Dievas,
kad Jisai geras, kad Jisai visagalis, kad Ji-
sai dangaus ir žemės Sutvėrėjas, kad Jisai
valdo ne tik mus ir mūsų žemę, mūsų pa-

saulį, bet ir tūkstančių tūkstančius žvaigždžių ir žvaigždynų. Tik dirstelėjus į Jojo darbus pasauly, sako šv. Povilas, mes pilnai įsitikiname, kad Aukščiausias Kūrėjas turi būti ir yra.

Bet kad Dievyje yra tik viena prigimtis ir trys asmenys, Tėvas, Sūnus ir Šventoji Dvasia; kad Sūnus gimęs iš Tėvo amžinybėje; kad Šventoji Dvasia einanti iš bendrosios Tėvo ir Sūnaus meilės; kad šie trys asmenys yra ta pati Dievybė; kad visi trys yra visagalingi, amžini ir vieno esmės visuose dalykuose, tai joks protas be apreiškimo negali žinoti. Šios tiesos, kurių nerandame, ar bent nematome Dievo tvariniuose bei pasaulyje, tiesos, kurias mes jokiū būdu nesugebėtume susokti, turėjo būti ir buvo mums Paties Dievo apreiškimas. Kitaip mes jų ir šiandien nežinotume.

Senajame Įstatyme yra keleta neaiškių Švenčiausiąją Trejybę liečiančių išsireiškimų. Skaitome, kad Dievas Tarėsi apie žmogaus sutvėrimą, "Sutverkime žmogų pagal mūsų paveikslą ir panašumą." Gerai žinome, kad reikia daugiau negu vieno asmens, kad būtų galima tartis. Taip gi žadėdamas mums Išganytoją, Išgelbėtoją, Mesiją, Dievas, per pranašo lūpas paaiškino, kad tas Jo siųstasis bei siunčiamasis būsiąs Dievas. Jei gerai ir akyliai perskaitysime Psalmes, Išminčių knygą ir dar kelias panašias Šventojų Rašto knygas, rasime paminėta visi trys Švenčiausios Trejybės Asmenys. Bet randame dabar tas ištraukas, kur, it netyčiomis, tik praeinant, paminėta bei priminta Švenčiausioji Trejybė; randame, sakau dabar, apreiškimo šviesoje, tik dabar suprantame, kas norėta tais žodžiais, tais išsireiškimais pasakyti. Tiktai kai Kristus atėjęs į šį pasaulį aiškiai ėmė mums skelbti, aiškinti, jog "Mano Tėvas veikia ir aš veikiu," "Aš ir mano Tėvas vienas esame," ir Pilypui aiškindamas išsitarė, "Pilypai, kas mane mato, tas mato mano Tėvą." Visa Šventoji Trejybė pirmą kartą žmonėms apsireiškė Jėzui vos pradėjus Savo mokytojavimo darbą: Šventoji Dvasia balandėlio Pavidalu pasirodė viršum Jo, vandenyje įsibridusio, o Dievo balsas iš atsivėrusio dangaus tarė: "Šitas mano mylimasis Sūnus."

Dažinojė šią paslaptį, mums nieko nebelieka daryti, kaip tik nusilenkti tajai Dievo apreiškėjai tiesai ir sakyti "tikiu, nors nesuprantu." Žmogaus protas negali apimti, negali suprasti, negali rasti priežasties, nors dabar žino, jog taip turi būti ir yra. Ne

taip su kitomis paslaptimis, pavyzdžiui, su Įsikūnijimo paslaptimi. Dievui syki apreiškus, galime suprasti, net priežastį rasti, kodėl Dievas, būdamas geras, teisingas ir mielaširdingas visa tai taip sutvarkė, o ne kitaip. Mums kaip ant delno aišku, kad tai buvo tobuliausias ir geriausias būdas už mūsų nuodėmes atlyginti, mus iš nelaisvės išpirkti, kad buvo sulig dieviškųjų ypatybių ir sulig Jo meilės dėl mūsų, Jojo tvarinių. Viskas mums aišku ir suprantama. Bet visai kas kita su Švenčiausia Trejybe; su trimis asmenimis vienoje prigimtyje: visai kas kita, kai klausiamo, kodėl Tėvas nevyresnis, nedidesnis už Savo Sūnų, Kuris iš Jojo gimęs, kaip Šventoji Dvasia gali kilti iš bendrosios Tėvo ir Sūnaus meilės? Žmogaus protas pasinėręs toje bedugnėje greit susipranta esąs silpnas ir išplaukia su malonu įsitikinimu, kad tą patyrė, kas žemesniems sutvėrimams visiškai neįmanoma.

Kiekviename Švenčiausios Trejybės aiškinyje, pamokslininkai beveik visados primena klausytojams, kaip labai mokytas ir neapsakomai išmintingas vyskupas galvą laužė, kad tą paslaptį suprastų. Tas vyskupas, kurį mes geriau pažįstame šv. Augustino vardu, buvo didžiausias ir garsiausias pasauly išminčius, kuriam nebuvo ir gal nebus lygaus, kurio protas kibirkštimis spindėte spindėjo, prieš kurį nė vienas mokslinčius, nei pasaulietis nei dvasiškis, negali nei žvakutę palaikyti, kuris ir šiandien visa galva stovi aukščiaus visų mokslinčių ir filosofų; tas Augustinas, kuriam visi mokslai buvo prieinami, kuriam mokslo paslaptys buvo atskleista knyga, vieną kartą, vaikščiodamas jūros krantu, visomis savo proto pastangomis stengėsi suprasti Švenčiausios Trejybės paslaptį. Be vaikščiodamas, jis pamatė mažą vaikutį, prasiirusį smiltįje duobutė ir rankute pilstantį vandenį iš jūros į tą mažąją duobutę. "Ką čia darai, vaikeli?" užklausė Augustinas. "Noriu jūrą perpilti į šią, mano išsikastą duobutę," atsakė vaikelis. Sustojęs išminčius, mokslinčius ir filosofas, nusišypsojo ir tarė: "Argi tu nematai, kad ta jūra didesnė už tavo skylutę, kad ji netilps tavo toje duobutėje?" Kūdikis atsistojęs, pažiūrėjo vyskupui į akis ir prabilo: "Ganytojau, mano ta duobutė, sulyginus su visomis jūromis, yra kas didesnė negu tavo protas, sulyginus su Švenčiausios Trejybės paslaptimi." Taip staiga prabilęs, vaikutis išnyko, nes jis buvo angelas.

Nežinau, ar tą nuotykį šv. Augustinas iš-

tikrųjų buvo turėjęs ar ne, ar tai tikras įvykis ar tik pasaka, kuri, su laiku įsigalėjo tarp žmonių; bet nežiūrint ar tai tikras įvykis ar tik pasaka, mes čia randame sau gerą pamokymą, gerą prilyginimą. Ar šv. Augustinas tikrai kalbėjo su tuo vaikeliu ar ne, nežinome, bet gerai žinome, kad jis visą vežimą popieriaus surašė, aiškindamas ir gindamas Švenčiausios Trejybės paslaptį. Šv. Augustinas gerai suprato, jog Švenčiausios Trejybės paslaptis neprieštarauja protui, už tai jis visomis savo šviesau proto pastangomis stengėsi suprasti, nors pats sau išsiaiškinti. Bet ir jis galų gale, turėjo prisipažinti, kad, nors toji paslaptis ne prieš protą, vienok protas jai neprilygsta. O šv. Augustinas, "Bažnyčios širdis," tai ne mes, tai ne mūsų menko proto, mažo mokslo žmogus.

Jeigu mes sakytume, kad Dievas turi tris Asmenis ir vieną Asmenį, aiškus dalykas, patys prieštarautume savo protui; jeigu teigtume, kad Dievuje yra viena prigimtis ir trys prigimtys, taipgi būtų nesąmonė ir prieš protą prieštaravimas. Bet mes, skirdami asmenį nuo prigimties, aiškiai sakome, kad Dievo yra viena Prigimtis trimis Asmenimis, ar kitais žodžiais, Dievuje yra viena prigimtis, bet trys Asmenys. Čia nėra nė šešėlio prieštaravimo.

Pats žodis, "Tikėjimas," rodo, kad mūsų visas gyvenimas turi būti tikėjimu pagrįstas; mums religija ir tikėjimas tai tas pat, o tikėjimas į Dievo apreiškimą, sako šv. Povilas, yra pradžia, šaknis ir pamatas mūsų išsiteisinimo. Tikėjimas į tą Švenčiausios Trejybės paslaptį ugdo ir gaivina munyse artimo meilę, nes ta paslaptis rodo mums tobulą meilės pavyzdį. Meilė, kurią Dieviškieji Švenčiausios Trejybės Asmenys rodo vienas kitam yra tobulas ir kilnus krikščioniškosios meilės pavyzdys, kuriuo visi turėtume sekti. Ir kas mums tą pavyzdį duoda, rodo? Ne kas kitas, kaip Pats Kristus: "Šventasis Tėve," Jisai, kreipdamas į Savo Dieviškąjį Tėvą, tarė, "išlaikyk dėl savo vardo tuos, kuriuos man davei, kad jie būtų viena, kaip ir mes." Čia Kristus nori ducti mums suprasti, kad mes turime visi būti, kaip vienas, širdyje ir valioje, kad Dievo malone ir Švenčiausios Trejybės sekimu, stengtumėmės būti tuo, kuo Švenčiausioji Trejybė esanti iš Savo esmės. Jeigu ši, sau naudoti neieškanti meilė viešpatautų visų mūsų širdyse, kaip viskas pakifėtų, kaip pasaulis visai kitomis spalvomis žibėtų, kaip gyvenimo istorijos lapas meilės raidėmis būtų

rašomas! Dingtų sukybės, dingtų prispaudimai, nebūtų žiaurumų, nebūtų karų, nebūtų skerdynių; šeimynoje sandara, tvarka viešpatautų, kaimynų su kaimynu meilė surištų! Žodžiu, čia, žemėje būtų rojus, tobulas dangaus pavidalas. Krikščionis tada būtų tikras Švenčiausios Trejybės veidrodis, tobulas Kristaus mokslo pavyzdys. Tada galėtume, su Karališkuoju Pranašu, iš tikrųjų sakyti: "Štai, kaip gera ir malonu broliams sugyventi vienybėje!" Amen.

Marija — Gailestingumo Motina

VINCENTAS BOVERIJUS pasakojęs, kad Ridolfo miestelyje Anglijoje 1430 metais buvo vienas jaunikaitis vardu Ernestas, kuris, išdalinęs pavargėliams visą savo turta, išstojo į vienuoliją, kur labai tobulai gyveno ir vyresnieji labai jį gerbė, dėliai ypatingo jo pamaldumo prie Švč. Panelės Marijos. Pasitaikė tame mieste maras; gyventojai bėgo į vienuolyną prašydami, kad už juos melstusi. Tuomet vyresnysis įsakė Ernestui eiti melstis prie Dievo Motinos altoriaus ir neatsitraukti kol nebus gavęs atsakymo. Jaunikaitis neatsitraukė nuo altoriaus tris dienas, pagalios gavo atsakymą nuo Marijos, kad reikią atlikti tūlas maldas. Visa išpildžius, maras pasiliovė.

Vėliau tasai jaunikaitis atšalo Mariją garbinęs; velnias ėmė jį smarkiai gundyti, ypač prieš skaistybę ir kad pabėgtų iš vienuolijos. Nelaimingasis nesimeldė prie Marijos ir jau buvo bebėgas šokti per vienuolyno mūrą; bet praeidamas pro Marijos paveikslą išgirdo šiuos Dievo Motinos žodžius: "Sūnau, dėl ko mane apleidi?" Tuomet Ernestas nusigandęs ir susigėdęs puolė ant žemės, sakydamas: "Ponia, matai, kad nebegaliu pergalėti. Dėl ko man nepadedi?" — "O dėl ko tu nesišaukei manęs. Jei būtum manęs šaukęsis, nebūtum prie to priėjęs: nuo šiol atsiduok man ir jau daugiau nebeabejok."

Ernestas sugrįžo į kamarėlį: sugrįžo pagundos, o Ernestas užsimiršo melstis. Netrukus jis pabėgo iš vienuolyno ir didžiai nedorai gyveno brizdamas iš nuodėmės į nuodėmę, pagalios tapo žmogžudys. Jisai pasistatė girioje netoli kelio smuklę, ir naktyje užmušinėdavo ir apiplėsdavo savo svečius. Kartą jisai užmušė tos šalies gubernatoriaus giminaitį. Gubernatorius, ištyręs, pasmerkė jį pakarti ir liepė sugauti.

Prieš sugausiant, pas jį apsinakvojo jau-

nas ponas. Ernestas ir jį atėjo nakčia užmušti, bet vietoj pono, pamatė ant lovos gulintį Viešpatį Jėzų prikryžiuotąjį, Kursai, maloniai į jį pažvelgęs, tarė: "Ar gi tau negana, nedėkingasis, kad kartą esmi už tave numiręs? Ar antrą kartą nori atimti man gyvybę? Tai kelk ranką ir užmušk mane." Ernestas persigando, susiprato ir verkdamas sušuko: "Viešpatie, atleisk; po tokio Tavo gailestingumo noriu pasitaisyti." Ir tuoj pakilęs, ėjo į vienuolyną, norėdamas ten atgailoti už savo nuodėmes.

Beimant į vienuolyną jį sugavo policija ir atvedė paš teisėją. Teisme Ernestas pripažino kaltas, pasisakė visus savo darbus, todėl buvo pasmerktas pakarti; nebuvo jam palikta laiko nei išpažinėiai atlikti. Tuomet jisai pasimeldė prie švč. Panelės. Liko pakartas, bet švč. Panelė padarė, kad jis nenumirtų. Paskui pati jį atrišo ir tarė: "Grišk į vienuolyną, gailėkis už nuodėmes, o kai pamatysi mano rankoje ženkelį parašytą, kad tavo nuodėmės yra atleistos, tuomet rengkis mirti." Ernestas sugrižo, visa, kas buvo atsitikę, papasakojo vyresniajam ir darė atgailą už nuodėmes. Po kelerių metų, pamatė Marijos rankoje dovanojimo laišką; tuoj prisirengė mirti ir šventai užbaigė savo gyvenimą.

(Iš šv. Alfonso Liguori knygos "Le Glorie Di Maria")

Vilniaus Malda

O Skaisčiausioji Panele Marija, kuri iš Aušros Vartų ištisis amžius švietei mūsų kraštui ir savo malonių spindulius bėrei! pažvelk į skausmo surakintas Tavo vaikelių širdis. Per prievartą atskirti nuo Tavo, mes esame tavieji našlaičiai, netekę savo motinos. Ilgesys graužia mūsų širdis. Ne vien dėl priešų nedorybių, bet ir dėl savo nuodėmių netekome Vilniaus, tačiau žinome, kad per Tavo užtarimą galėsime jį vėl atgauti; tad bėgame prie Tavo, mūsų širdžių Valdo ve, su nužemintu prašymu: Išprašyk mums iš savo mieliausiojo Sūnaus nuodėmių atleidimą, sužadink mummyse mūsų viltį, praskink mums kelią į Vilnių, sukulk lietuvių tarpe vienybės ir galingo pasiryžimo drąsiau nugalėti visas kliūtis, kad vėl galėtume linksmybės ašaromis sveikinti Tavo stebuklingąjį paveikslą ir giedoti Tavo Sūnui ir Tau melės ir garbės himnus.

O Marija, dangaus ir žemės Karalienė, sergėk ir globok mūsų Tėvynę ir Tavo vaikelius. Amen.

Nustojimas Vilties — Sunkus Nusidėjimas

VIENĄ KARTĄ šv. Katarina, meldamos, gailiai verkė už savo nusidėjimus. Jai atėjo į galvą mintis, kad jos nusidėjimai esą taip sunkūs ir skaitlingi, kad net negausiantį atleidimo. Viešpats Dievas, matydamas jos nusiminimą, šiais žodžiais suraminė: "Tie, kurie abejoja apie Mano gailestingumą, smarkiau Mane užgauna ir labiau Man nepatinka, negu dasileidžiantieji kitų visų nusidėjimų. Nes, kas abejoja apie Mano gailestingumą, tas mano, kad Mano gailestingumas yra permažas ir išsemiamas — o dėl to jį niekina. Jie savo silpnu ir klatingu protu mano, kad jų nusidėjimai didesni esą už Mano gerumą. Žmogus, nustojęs vilties, kenčia dėl to, kad mano prapuolęs, o ne dėl to, kad Mane užrūstino. Dėl to jis taip nusimena, kad bijosi amžinos bausmės, o ne dėl to, kad nusidėjo. Jeigu jį kankintų mintis, kad Mane užrūstino, tai, atsiminęs Mano gailestingumą, Mano gerumą, suprastų, kad Mano gailestingumas didesnis už visų žmonių nusidėjimus."

O kaip nusiramino šv. Katarina, išgirdus šiuos Viešpaties žodžius, nes ją labiau kankino nusidėjimų baurumo ir baisumo mintys, negu bausmės baimė.

Sveika, o Marija!

Sveika, o Marija, malonės pilnoji,
Viešpats su tavimi!
Dangaus išrinktoji, lelija skaisčioji,
Rojaus saule šviesi!

* * *

Tarp moterų Tu pagirta ir pagirtas
Jėzus Tavo Sūnus!
Pasaulio Jis nuodėmėms naikinti skirtas —
Mūsų kelias tiesus!

* * *

Šventoji Marija, o Motina Dievo,
Melsk už mūsų kaltes
Dabar prie Sūnaus ir prie Viešpaties Tėvo
Valandoje mirties!

Paulius Preikšas ("K.")

Parašė Rev. Daniel A. Lord, S.J.

Vertė Kun. A. T. (Samata)

Ką Bendra Turi Katalikybė ir Komunizmas?

Gerb. Tėvelio Juozapo A. Karaliaus premijuotas vertimas

(Tęsinys)

Krikščioniškoji revoliucija

Viršum savo antgamtinio pobūdžio, krikščionys atėjo su principais, kurie pervertė tą sugedusią ir dvokiančią tvarką. Nors krikščionybė nebuvo esminiai politinė ir ekonomiška, bet ji buvo socialinė; ir savo įtaka valdžiai ir ekonomikoms buvo baisinga. Vergija turėjo pranykti akivaizdoje krikščioniškojo mokymo dėl žmonių lygybės ir visų lygios sūnystės Dangiškajame Tėvuje. Tironijos negalėjo pakęstie, kurie žinojo save esant karalių Karaliaus sūnumis, ir monarkai realizavo, kad viršum jų buvo Valdovas, kurs reikalauš iš jų tikrosios atskaitos iš jiems duotos valdžios. Darbininkų išnaudojimo negalėjo leisti nė vienas krikščionis, kurs net suprato Kristaus mokslą, kad turtingieji yra vien užvaizdos, valdantieji medžiagišką turta visų Jo vaikų naudai ir gerovei.

Dvigubas atžvilgis

Kur tarpo krikščionybė, ten ir demokrati-ja turėjo kilti. Tuomet buvo neišvengiama įsikurti įvairioms bendrovėms, Europos laisvoms pilims, Hanseatiškai Lygai, Venecijos ir Genoa respublikoms, ir apribuoti kunigaikščių valdžias. Ir kaipo logiška paseka, gimų ir humanitarizmas. Tai būta naujas ir humaniškas rūpinimasis ligoniais, našlaitniais, pabėgėliais, ir rūpestinga globa duota skurdžiams. Yra svarbu atsiminti, kad humanitarizmas, ta globa žmonijai dėl silpnų, ligonių, pavergtųjų, gyvavo vien tuose kraštuose, kur krikščionybė galėjo skelbti savo pažiūras. Pagarba dėl asmens ir pagarba dėl jo esminės didenybės nebuvo žinoma Indijoje, Kinijoje, mohamedonų kraštuose ir tarp stabmeldžių, kurie priešinosi krikščioniškųjų idealų prasipletimui.

Katalikybė turėjo ir turi dvigubą atžvilgį. Ji gerbia atskirą asmenį kaip vyriausią, ir gerbia jo išganymą ir tobulybę kaip pirmosios reikšmės; bet ji reikalauja būtiniausios pagarbos dėl atskiro asmens socialinės atsakomybės; ir žmogus turi taip pat veikti ir gyventi dėl gentkartės. "Mylėsi savo ar-

timą kaip pats save" yra visų krikščioniškųjų politinių ir ekonomiškųjų principų pamatas.

Dėl ko ne pilnas pavykimas?

Mes laisvai daleidžiame, kad katalikybė niekada nebuvo pilnas pavykimas, ir vien dėl to, kad jai niekada nebuvo duotos progos pilnam ištyrimui (eksperimentui). Kuomet atsimenamė katalikiškus laikotarpius, tai anų dienų karaliai priešginiavo; kunigaikščiai varu vertė savo viršenybę ant Bažnyčios; monarkai įskverbavo savo pataikūnus į bažnytinės valdžios vietas. Pavyzdžiui, Prancūzijos karalių sloginanti globa užpildyti Bažnyčios valdiškas vietas savo nevertais pataikūnais sekė, kad Bažnyčia buvo visai išstumta iš Prancūzų viešojo gyvenimo. Katalikybė buvo priversta nešti savo pasiuntinybę užklupta prietelių neištikimybe ir skaitlingais antpuoliais priešų, kaip mohamedonų, kurie šimtmečiais laikė krikščioniškąją Europą kovoiant už savo gyvybę, Protestančių Sukilimo karčiomis kovomis, moderninio netikėjimo ir skepticizmo paruoštais antpuoliais.

Jei katalikybė kilo apnykta sistemos griūvimu, tai komunizmas turėjo labai panašią pradžią. Ir gyvenimą taip pradėjo komunizmas, kurį ateities istorikai neabejojamai pavadinis mūsų krikščioniškosios eros tamsiausiomis dienomis.

Baisūs juodieji metai

Tai buvo baisūs juodieji metai maždaug nuo 1770 iki 1918 m., kuomet pasibaigė moderninė era ir prasidėjo kita kovos era, kad imti formą. Mašinų kilimas buvo nelaimingai lyginamas su naujos savimeilės ir agnostiškos neapykantos kilimų dėl žmonių. Tikrumoje, 150 metų laikotarpyje, mašina buvo daugiau vertinama nekaip žmogaus kūnas, kurį materialistinis mokslas daugiau nebeskaitė, kad turis nemirštamąją sielą.

Galime atgal žvelgti į tų 150 metų laikotarpį su dideliu pasibaisėjimu. Anglų garsus rašytojas Dickens muus vaizduoja pa-

veikslą taip baisų, kad sunkiai galime tikėti, kad tai būtų galimas, būtent: jis vaizduoja išbadėjusius darbininkus, numenkėjusius vaikus, moteris gyvenančias baisiausiose apystovose, ir visi dirbą keturioliką valandų į dieną, gaudami badavimo užmokesnį. O Hogarthas duoda vaizdų, kurie yra tiesiog purtinanti. Žvelgiamoje bent kurio Anglijos miesto varguomenės užgyventas prasčiausias vietas, kur įkurta fabrikai ir sankrovos, ir patirkime darbo apystovas mūsų Naujosios Anglijos dirbtuvėse, Pensylvanijos anglių kasyklose, pietinėse plantacijose, ir pamatysime, kaip savimeilė išnaudojo skurdžius ir bejėgius darbininkus. Darbas neturėjo progos kol nepastatė savo reikalavimų per kruvinus streikus. Prastas ir menkas užmokesnis tada buvo įstatymas. Fabrikų ir mainų miestai buvo vien purvinos mizerijos reginiai.

Skaitlingos religijos baisiai nukentė dėl savo nesumanumo. Žmonės netrukus suprato, kaip Romenai dažinojo, kad skaitlingų religijų esimas buvo juokdaringas, kaip kad daugelio dievų esimas. Vienas negalėjo daugiau kalbėti apie religijas, kaip kad kitas apie astronomijas ar algebras. Arba yra viena religija ir ji yra tikra; arba yra daugelis religijų, kurios prieštarauja viena kitai ir išmetinėja, ir jos yra klaidingos; arba yra viena religija minioje pusiau teisingoje, pusiau klaidingoje, dalinai tikroje, dalinai kvailioje, tiesos grudelis nonsensinių religijų kalne, ir jiems būta per daug rūpintis viena religija, kuri yra tikra. Tos skaitlingos religijos panaikino žmogaus dėmesį ir tikėjimą į religiją.

Mokslinė savimeilė

Viršum to, senasis džentelmonas, neturįs mažiausio supratimo apie savo teorijos toli sekiančias pasekas, proponavo pagrindą sistematiškai mokslinei savimeilei. Karolis Darvinas pagarsino tinkamiausių išlikimo teoriją. Ta teorija buvo paprasta: Daiktai, kurie verti išlikti, išliks; bet surasti kurie daiktai yra verti išlikti, reikalinga, kad kovotų gigantišką eksperimentą. Taip darė gyvuolių gyvenimo įvairios formos, kai veislės augo ir nuprogresavo į Darvino evoliuciją.

Ta teorija kai kuriems buvo pasiteisinimas dėl jų pačių savimeilės. Jei tinkami gyvuoliai išsilaikė, jei buvo galima įrodyti jų tinkamumą vien kova ir nugalėjimu silpnesniųjų, tai žmonės taip pat turį kovoti ir

varžytis. Taip jie ir darė. Jie kovėsi žiauria prekybine kompeticija. Trustai ir monopoliai augo didesni ir neteisingesni, kuomet jie nugalėjo mažesniuosius kompetitorius. Kapitalas ir darbas daugiau nebelaikė savęs kaip dalininkai ir draugai bendramė uždavinyje, bet kaip žiauri priešai, kurie turi kovoti už viršenybę.

Ir pasaulio tautos, kiekviena iš jų linkusi įrodyti savo tautinės kultūros tinkamumą išsilaikyti, padarė galutiną laboratorijinį eksperimentą iširti tinkamiausių išlikimo darvininę teoriją Flandrų karo laukuose.

Komunizmas kyla

Iš to savimeilės purvyno, iš skurdžių ir varguolių išnaudojimo, iš politinio išgėvėrimo ir mokslinio godumo, iš agnosticizmo ir ateizmo, atėjo komunizmas, kaip tylus išaiškintamas sukilimas.

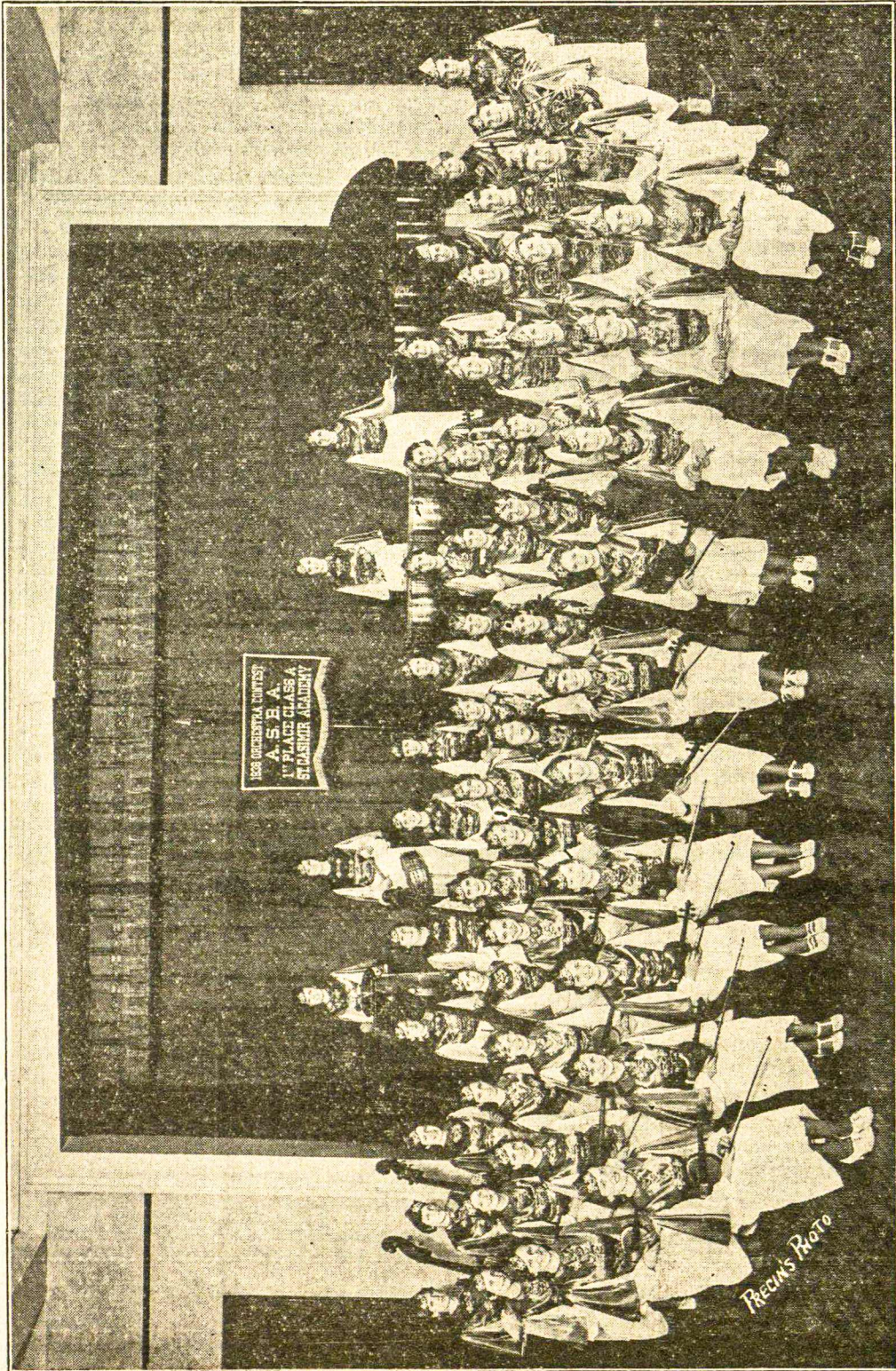
Dabar, yra svarbu pažymėti, kad jei komunizmas 150 metų laikotarpyje neapkentė žmonių išnaudojimo ir godumo ir žiaurios kompeticijos ir darbo kovų ir didėjančių piktadarybių ir neteisingumo politikoje ir imperialistinių tautų plitimo, kol Europa surijo visas kolonijas, kurias tik galėjo pagrobtį ir pasisavinti ir paskai priretėžiuoti prie savo vežimo, katalikybės protestai prieš tą laikotarpį buvo ne mažiau smarkūs ir reikšmingi.

Iš tikrųjų, karakeringiausias dalykas apie tuos 150 metus buvo faktas, kad katalikybė kaip veikianti galybė buvo atmesta iš pasaulio reikalų taip toli kaip tik žmogiškai galima. Kaip žinome, prasidedant tai erai, Voltaire pagrįso principą: "Panaikinkite tą begėdišką įstaigą." Tos "begėdiškos įstaigos," būtent, Bažnyčios, įtaka turėjo būti panaikinta visuose ypatumuose, kurie buvo tikrai reikalingi gyvenime. Ir anot to bedievio, Bažnyčia neturi turėti vietos politikoje, nė valdžioje; ji turėjo būti išmesta iš visų svarstomų reikalų ir prekybos; ji neturi būti prileista prie edukacijos; ji neturi turėti balso pasaulio laisvėje, nė meno kūryboje. Tikrumoje, ji turėjo savo įtaką laikyti savo sanktuarijaus viduje ir iš ten ji neturėjo nieko kalbėti, kaip vienai tai, kas parašyta paprasčiausiame katekizme.

(Bus daugiau.)

Daug mažiau bijau sutusių priešų užpuolimo ant Bažnyčios, kure nori ją sunaikinti, negu tikinčiųjų, kurie užėjus pavojui galvoja tik apie savo valgi. — Liudvikas Veillot as

ŠV. KAZIMIERO AKADEMIJOS ORKESTRAS LAIMĖJO PIRMĄ DOVANĄ KONTESTE

Šeštadienį, gegužės 8 d. Providence High School auditorijoje įvyko Chicago arkidiecezijos aukštesniųjų mokyklų bernų ir orkestrų kontestas, kuriame pirmą dovaną laimėjo Šv. Kazimiero Akademijos orkestras. Orkestras taip gražiai išpildė savo veikalus, kad muzikai teisėjai vienbalsiai pripažino akademikams pirmą dovaną. Orkestras susideda iš 50 mergaičių. Konteste jam dirigavo p. Guy Callow. Bet tikroji orkestro vedėja yra sesuo M. Bernarda (Venskiūtė).

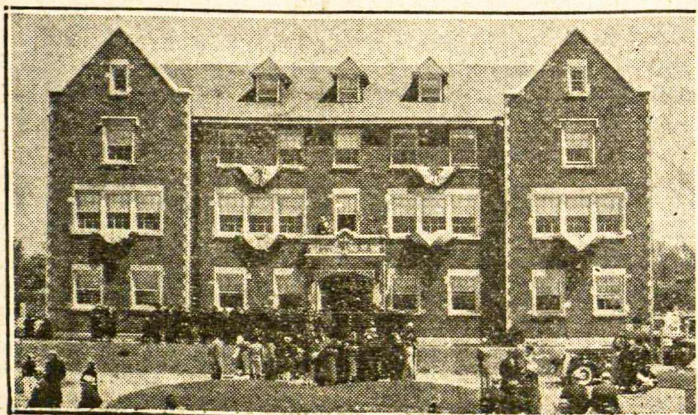

LIETUVA LAIMĖJO EUROPOS ČEMPIONATĄ

Praeitą savaitę gauta žinia iš Rygos (Latvijoje), kad gegužės 7 d. tarptautiniame sportininkų turnamente Lietuvos sportininkai laimėjo Europos krepšiasividžio (basketball) čempionatą. Lietuviai sumušė italus 24—23. Turnamente dalyvavo aštuonios tautos — Lietuva, Italija, Prancūzija, Estija, Latvija, Čekoslovakija, Egiptas ir Lenkija.

Ši Lietuvos sportininkų grupė liepos 6 d. atvyksta į Ameriką persiimti su Amerikos lietuviais sportininkais. Chicagoje jie bus nuo liepos 9 d. iki liepos 22 d. Jų viduryje stovi Kūno Kultūros direktorius p. Augustauskas.

NAUJA SEMINARIJA

Šv. Karolio Borromeo kongregacijos (italų) kunigų seminarija, Melrose Park, Ill., kuri geg. 9 d. buvo iškilmingai pašventinta.

Lietuvių Tėvų Marijonų seminarijos koplyčios iškilmingas pašventinimas įvyks birželio 6 d. Pašventinime dalyvaus Chicagos ir apylinkės — viso apie 15 liet. parapijų.

PRIMICIJANTUI

(Skiriu naujai išveštam kun. Juozui K. Gaudinskiui, seminarijos dienų draugui.)

Bastūnas

MOKSLO METAMS besibaigiant, artinamės prie gyvenimo kryžkelių, kur kiekvienas sau pasirenkame kelią, kuriuo ne tik-tai į gyvenimą, bet ir į amžinystę keliausime. Vieniems, dar mokslus nepabaigusiams, artinasi atostogų laikas, kitiems, jau mokslus išėjusiems, baigiasi prisiruošimo laikas, kuris, kaip pavasario dienos greitai prabėgo. Mokyklose yra skaitomos ir sakomos aukštos ir drąsios prakalbos apie mokslo reikalingumą, apie nuveiktus darbus, apie manomuosius žygius; kolegijose ir universitetuose yra duodami mokslo laipsniavimai, diplomai ir sakomos džiaugsmo ir liūdesio kalbos, nes visi jaučia, kad jau laikas sakyti sudiev draugams ir stoti į gyvenimą, kuris iki šiol buvo ir yra beveik nežinomas. Reiškia, pabaiga vieno gyvenimo ir pradžia kito.

Panašiai ir su jaunu kunigėliu, primicijantu. Pavyzdinių tėvelių namuose dažnai gerą ir sveiką išsilavinimo pradžia gavęs ir tvirtą tikibinio gyvenimo pamatą paveldėjęs, įpranta branginti tikėjimo dalykus. Jam pradėjus pradinę mokyklą lankyti, dar beveik niekur nebuvo savųjų lietuviškų, katališkų mokyklų, tai jis greičiausia atsidūrė visai kitokioje atmosferoje, visai kitokioje aplinkybėse. Čia nors nieko negirdėjo prieš visa tai, ką nuo tėvelių buvo išmokęs, bet taipgi ir nieko teigiamo, nieko kas papildytų tą jo tėvelių pradėtą meilės darbą. Pradinėje mokykloje dar šiaip taip, dar pakenčiamai; dar nerūpi vaikui tie amžini „Kodėl? Kaip? Kam? Iš kur? Kurlink?“ Bet dar kelis metus paėjęs, pasimokęs, jis ima klausiti, teirautis, nori žinoti. Peržengęs aukštesniosios mokyklos slenkstį, susiduria su visokio plauko mokytojais ir mokiniais. Fizikos ir chemijos laboratorijose jis mato pasaulį, jį suardo ir vėl sutveria, ir nei žodžio apie Dievą, to pasaulio tikrąjį Sutvėrėją. Jo biologijos kursai ant delno išdėsto pačios gyvybės dėsnius ir parodo jam, kad dieviškoji tvarka, surėdymas ne kas kita, kaip tik „paranki permaina,“ „patogus vystymasis.“ o apie tos permainos, to vystymosi Nustatytąją, Dievą nei vart. Antropologijos, apie

žmogų mokslo kursuose ir palyginamųjų religijų pamokose jis mato savo tikėjimą ir savo religijos apeigas išjuokiamas; jam visose pamokose kaulijama, kad religija ir prietarai tai tas pat prasčiokėlių nežinojimo išmislas, kad tikėjimas atgyvenęs savo amžių, kad jis, kaip alchemija ir astrologija jau seniai iš mados išėjęs.

Tokiose aplinkybėse, kur „mokyti“ profesoriai, dar „mokytesniomis“ knygomis remdamiesi, moko, kad nėra Dievo, nėra sielos, nėra dangaus, nėra pragaro, kad žmogus beždžionės aišys — tokiose aplinkybėse, nevienas gerų ir dievobaimingų tėvelių išauklėtas jaunikaitis prarado tą „brangią perlą,“ kurią buvo paveldėjęs nuo savo tėvelių. Prarado tą Dievo dovaną, pirm negu dasižinojo josios vertės, josios kainos. Atsidūrę tokiam bedievybės sukuryje, jie iš per arti žiūri į tą mokslą, pamatyti, kad visi tie įrodymai ir prirodymai tik mokslo šakas blaško, lapus raškėja, bet liemuo ir kamienas tebestovi nepajudinamas, nes jo šaknys įsigilinusios Dieviškoje Išmintyje, kuri yra vienatinis tikro mokslo šaltinis.

Kiekvienam mokiniui skirta bent kartą eiti su Kristumi į Emaus, kur jo akys atsiveria, ir jis pažįsta savo Viešpatį. Bet taipgi nevienam mokiniui Jisai tą pačią akimirką pražūva iš jo akių. Pražūva, deja, amžinai. Tas, kuris pažinęs Kristų, su Povilu klausia: „Kaš man toliau daryti?“ nors tik proto lemputė pasišviesdamas, be apreiškimo šviesos, be šventų Sakramentų pagelbos briste išbris iš tos bedieviškosios klampynės, ir nežiūrint visų tų blogų aplinkybių, prieš prie savo tikslo ir taps, Dieve duok, geras gydytojas, geras advokatas, geras amatininkas, ir geras žmogus. Kitas, galutinai išblaškęs netikėjimo ūkus, prieina išvados jog „tikras mokslas veda Dievop“ ir, nepatenkintas pasaulinių mokyklų paviršutiniškumu, ir jausdamas pašautimą Dievui pasišvęsti stoja dvasiškon seminarijon, kur šalia kitų mokslų ypatingai lavinasi religiniame, tikiybiniame moksle, Dievo įstatymų gilesniame pažinime ir visų tų anų dienų

profesorių prirodymų ir priekaištų tyrime. Seminarijos tyloje pašauktasis gauna progos atsipeikėti, nuošaliai pažiūrėti į gyvenimą, į mokslą ir į visą taip greitai prabėgančią pageidimų ir viliojimų srovę. Jisai, anot vieno rašytojo: "Sėdi, kaip pas Dievą už pečiaus. Kas jam rūpi?" Nereikia, kad jis seminarijoje nesimokina, nesilavina; anaipol, kaip tik priešingai. Seminarijoje jam reikia ne tik ramiai, tyliai ir dievobaimingai gyventi, bet ir mokytis: filosofijos nors du metu, teologijos nors keturis. Šalia šių ypatingųjų studijų, turi imtis ir pasaulinių, humanistinių mokslų. Jam reikia hebraiškos kalbos nors pagrindus žinoti, nes Senasis Įstatymas ja rašytas; jam taipgi reikalinga žinoti grekų kalbos nors gramatiką, nes beveik visas Naujasis Įstatymas, jo visų prirodymų pamatas ir pamokslų šaltinis, ja rašytas. Apart to, beveik visose seminarijose reikalaujama italų ir prancūzų kalbų mokėjimas. O apie lotynų kalbą nėra, rodos, reikalo ir kas sakyti, nes visos studijos, visos lekeijos, visos knygos lotynų kalba. Juk tai Bažnyčios kalba. O čia, Amerikoje, dar reikia pridėti ir lietuvių kalbą, kurią kiekvienas lietuvis seminaristas bei klierikas, apart visų savo kitų studijų, turi pats kalte išsikalti. Nes kas iš visų tų jo mokslų, jei negalės saviesiems juos perduoti? Jis ne kam kitam ir mokinasi, kaip tik kad kitiems perduoti, kitus mokytį.

Ilgainiui, po tiek metų rimto, tylaus darbo ir po nemaža prakaito, po kruopščių raštu ir žodžių kvotimų, po mokslo, asmens, paklusnybės ir dorybės ištyrinėjimų, susilaukia tos dienų dienos, gauna kunigo šventinimus ir eina prie altoriaus pirmą kartą atnašauti šv. Mišių auką.

Nors beveik visas pasaulis griežtai nusištatęs prieš jį, ir iš anksto prisirengęs neigti visa tai, kas bus jo daroma, nors siųs prieš jį savo gudriausius ir gabiausius veikėjus ardyti, griauti, ką jis statys, nors eimiausi ir apsakriausi pasaulio gudragalviai visomis pastangomis stengsis tyrią jo sielos ramybę sudrumsti, nors iš jo bus daug daugiau reikalaujama negu jo dar nesubrendusios jėgos paneš, nors pats likimas, rodos,

jam koją pakiš, nors viskas eis riestai, kunigėlis — primicijantas žino, ar bent turi žinoti, kad mūsų žmonės, mūsų lietuviai katalikai geri, be galo geri savo kunigams. Primicijose tankiausiai kalbama, kiek primicijantas paaukojo Dievui, kiek malonumų, pasaulio gerumų išsižadėjo; bet negalima pamiršti ir kiek jis pelno iš visa tai susilaukė, kiek jam viskas pakitėjo, pagerėjo. Apart dvasinių ir sielos nuopelnų, jis susilaukė visų katalikų, visų savo parapijos žmonių pagarbos. Visi jį gerbia, jam gero velija. Nėra reikalo čia prirodyti kaip jį gerbia ir myli; jeigu tik dirstelsime į kuju prikimštas bažnyčias primicijų metu, jeigu užeisime į primicijantui parengtą vakarienę, rasime ten visą parapiją ir viso apylinkio grietinę sausakimšai susikimšusią kunigėlio pamatyti, pagerbti ir kokią penkinę ar dešimtinę jam įbraukti.

Bet dar čia nesibaigia kunigėlio pagerbimas. Užbaigusį teologijos mokslą, naujai išvęstą kunigą, pilną energijos, pasišventinimo, kilnių idealų, vyskupas paskiria į kokią parapiją, klebono pagalbininku, vikaru. Parapijiečiai, sužinoję, kad naujai išvęstas kunigas jų parapijoje, savam kaily nebegali tvirti, stengiasi dasižinoti kada kunigėlis sakysias savo pirmąjį pamokslą.

Jeigu taip gerbia, taip įdomaujasi žmonės naujai išvęstu kunigėliu, tat aišku, primicijantas kur kas daugiau gavo, daugiau susilaukė, daugiau apturėjo, negu išsižadėjo, stodamas Dievo tarnyboje. Jokiam kitam, kad ir aukščiausias kolegijas, universitetus pabaigusiam profesionalui ar mokslinčiui tiek garbės niekadoms neteikiama. Ištikrųjų mūsų žmonės geri, begalo geri.

(Bus daugiau.)

Blogas žmogus žiūri, kad jam gera būtų, geram rūpi ir kiti kad vargan nepakliūtų.

Sakyk man, kas tavo draugas, o aš pasakysiu kas tu esi.

Nė iš vieno dalyko negawiam tiek smagumo, kaip iš dorybės.

Marijonų Seminarijos Naujosios Kopyčios pašventinimas įvyks Birželio 6 d. Pašventinimą atliks J. E. Vilius D. O'Brien, D. D. Po iškilnių įvyks piknikas Marjonų ūkyje. Ruoškimės iš anksto prie iškilnių!

MARIJONŲ RĖM. BANKIETAS PAVYKO

Sekmadienį, geg. 9 d. Chicago apskr. Marijonų rėmėjų rengiamas bankietas stebėtinai gerai pavyko.

Visų pirma šeiminkių ir patarnautojų pirm. D. Gasparkienė su apskr. pirm. A. Bacevičium nuvyko į kleboniją, kad pakviesti visus Tėvus Marijonus. Įėjus į svetainę skaitlingai susirinkusi publika atsistojo ir delnų plojimu palydėjo Tėvus Marijonus su didž. gerb. provincijolu kun. J. J. Jakaičiu priešaky už garbės stalo. Susėdus visiems vikrios jaunos patarnautojos pradėjo nešioti į stalus ir vaišinti iš visos Chicago ir apylinkės atvykusius brangius svečius.

Reikia pažymėti, kad p. D. Gasparkienės dukrelė Bronislava Jaukštienė, ne tik patarnavo prie stalų, bet dar ir prisidėjo gražia auka papuošimui stalų.

Pasistiprinus svečiams, Marijonų rėmėjų Chicago apskr. pirm. Ant. Bacevičius gražia įžangine kalba pradėjo programą, kuri susidėjo vien iš kalbų. Baigus savo kalbą, pirm. Bacevičius perstatė vakaro vedėju apskrities rašt. J. Kulikauską, kuris nuoširdžiai padėkojęs visiems atsilankusiems už parodytą nuoširdumą, pakvietė p-lę E. Ogentaitę iš Town of Lake tarti žodelį jų skyriaus vardu. Jai visų pasveikinus, Ogentų šeimos vardu suteikė 5 dol. dovaną koplyčios reikalams. B. Nenartonis iš Marquette Park, skyriaus vardu įteikė 10 dol. dovaną koplyčios reikalams. P-nia Ivanauskienė, žymi biznierka iš 18-tos kolonijos įteikė 1 dol. auką. Po jos, žymus Ciceros veikėjas, Anastazas Valančius įteikė 5 dol. auką p-lės Masiliūniūtės (bulvariškės). Paskui iš Brighton Park kolonijos žymios veikėjos p-nios Navickienės duktė, Mrs. Gasparas sveikino Tėvus Marijonus ir 35 skyr. vardu įteikė 75 dol. auką. Juozas Garuckas iš Bridgeport suteikė 3 dol. auką. West Sidės biznieri: laidotuvių direktorius S. D. Lakavičius, Jurgis Nevedumskis ir Ben. J. Kazanauskas, sudėjo ir įteikė 20 dol. auką. Tad šia proga West Sidės skyrius prisidėjo virš \$30 auka.

Toliau iš eilės sveikino Melrose Parko lietuvių vardu p. Metrikis ir Antanina Švilpauskienė. Sveikino Mot. Saugos Illinois valstybės direktorė M. Šrupšienė, Susiv. apskr. pirm. P. Čižauskas, žymus biznierių ir automobilių pardavėjas Kazimieras Časas.

Bet, štai dar viena naujiena: Marquette Park kolonijos žymus biznierių-auksorius

Rapolas Andreliūnas, pasveikinęs, štai, ką pasakė. "Kada bus baigta seminarijos koplyčios statyba, pasižadų įtaisyti gražų elektrikinį laikrodį." Tokia dovana tikrai įamžins p. Andreliūno vardą Marijonų geradarių eilėse.

Ant galo visiems gražiai dėkojo gerb. Tėvai Marijonai: kleb. kun. M. Urbonavičius, kun. J. Mačiulionis, kun. J. Jenčius ir didž. gerb. provincijolas kun. J. J. Jakaitis.

Beje, iš Šv. Kazimiero Akademijos Rėmėjų seimo atvyko *Draugo* red. Leonardas Šimutis su linksmu pranešimu, kad Šv. Kazimiero Akademijos orkestras laimėjo pirmą dovaną. Susirinkusieji karštai žinią priėmė.

Šeiminkių vardu žodį tarė jų pirm. Domicelė Gasparkienė. Jai gelbėjo: El. Aleknienė, K. Kulbienė, M. Druktenienė, J. Zalatorienė ir Raubiškienė. Prie stalų patarnavo jaunos ir vikrios West Sidės mergaitės: O. Aleknaitė, A. Aleknaitė, E. Rudytė, E. Gasilioniūtė, St. Kazanauskaitė, A. Kulikauskaitė, Brazauskaitė ir Bronislava Jaukštienė. Taipgi daug pagelbėjo kitais reikalais: J. Stumbris, C. Druktenis, A. Fabionas, Ig. Kryževičius, A. Radzevičius ir biznierių P. Siminas. Pastarasis nuoširdžiai parėmė ir pavaišino visus darbininkus ir šeiminkes.

Reikia priminti, kad buvo paaukotos dvi donanos: vieną p-lę E. Ogentaitę ir p. A. Švilpauskienė nuo Melrose Park lietuvių, kurios buvo išleistos ir atnešė pelno lygiai \$20.

Baigdamas, nuoširdžiai dėkoju visiems bendradarbiams už suteiktą visokeriopą pagalbą, labiausia už tikiėtų platinimą ir labai prašau kad visi, pas kuriuos randasi tikiėtų ar pinigų, kogleičiausia gražintų savo skyrių valdyboms iš kur paėmėte, arba į *Draugo* ofisą broliui Stanislovui. Apskr. rašt. J. K.

IŠ MARIJONŲ RĖM. 19-to SKYR. SUS-MO

Praeitą trečiad., įvykusiame Marijonų rėmėjų 19 skyriaus susirinkime, West Sidėj (Chicago), parapijos mokyklos kambary buvo išduotas raportas iš įvykusio vakarėlio balandžio 25 d., kuris davė \$30.25 pelno. Visi pinigai perduoti gerb. Provincijolui kun. J. Jakaičiui.

Toliau plačiai tarėmės pašventinimo Marijonų Seminarijos koplyčios reikalui, kad iš kalno kuogražiausiai viską sutvarkius. Išrinkta tam darbui komisija: K. Kulbienė, D. Gasparkienė, Ūsienė, Tarvainienė, C. Druktenis, A. Radzevičius ir Ig. Kryževičius, kuri stengsis pasirūpinti troku ir kitais produktais. J. K.

Tėvų Marijonų Rėmėjų Aukos

Kazlauskas F. A., Philadelphia, Pa. ..	10.00
Jusevičius L., Chicago, Ill.	5.00
Kazekonis V., W. Lynn, Mass.	5.00
Griskauskas J., West Cheshire, Conn.	5.00
Belionas J., Bayonne, N. J.	5.00
Kupšaitė M., Philadelphia, Pa.	5.00
Paujanskai S. ir E., Chicago, Ill.	5.00
Noreikienė E., Rockford, Ill.	4.00
Marcin M., Luzerne, Pa.	4.00
Rev. J. Baltrunas, Shenandoah, Pa. ..	3.00
Rev. J. Kintas, Paterson, N. J.	3.00
Norantienė Z., Niagara Falls, N. Y. ..	3.00
Doveikienė V., Chicago, Ill.	3.00
Gudavičienė E., Steger, Ill.	3.00
Kuraut J., Grand Rapids, Mich.	3.00
Kalinauskas M., Kingston, Pa.	3.00
Zarumbienė O., Lietuva	3.00
Schultz A., Camden, N. J.	2.00
Meškauskas J., So. Boston, Mass.	3.00
Givydienė E., So. Boston, Mass.	2.00
Kazaitienė O., New Britain, Conn.	3.00
Spaustens P., Cleveland, Ohio	2.00
Novikienė O., East Walpole, Mass. ..	3.00
Šliauzienė J., Wilkes-Barre, Pa.	2.00
Bražinskienė A., Maywood, Ill.	3.00
Amšiejienė A., Montello, Mass.	1.00
Grimas O., Newark, N. J.	3.00
Kelpšaitė P., New Haven, Conn.	3.00
Bilevičius J., Cicero, Ill.	3.00
Masiliūnienė O., Chicago, Ill.	3.00
Bražinski H., Easton, Pa.	2.00
Ausura J., Wilkes-Barre, Pa.	2.00
Gribaitė M., Chicago, Ill.	2.00
Danjotienė O., Cicero, Ill.	3.00
Skirius V., Cicero, Ill.	3.00
Bočkienė R., Lietuva	3.00
Tamošaitis S., Worcester, Mass.	3.00
Navickienė P., Racine, Wis.	3.00
Balčikonienė B., Racine, Wis.	3.00
Rumcikienė M., Bradock, Pa.	3.00
Sadbarienė O., Aurora, Ill.	3.00
Surtra O., Nanticoke, Pa.	3.00
Grigalevičienė O., Rockford, Ill.	3.00
Getautienė M., Rockford, Ill.	3.00
Valeskienė F., So. Boston, Mass.	3.00
Stonienė E., Farley, Mass.	3.00
Danmuntas F., Detroit, Mich.	3.00
Čurlionienė K., So. Boston, Mass.	3.00
Srudrinskas J., So. Boston, Mass.	3.00
Malinauskas J., Cambridge, Mass. ..	3.00
Vengielienė A., Chicago, Ill.	3.00

Kasalukas J., Long Beech, Calif.	3.00
Piepulienė V., Racine, Wisc.	3.00
Kubilienė M., Freeland, Pa.	2.00
Mockienė O., Kenosha, Wis.	3.00
Verbėlis Jėva, Chicago, Ill.	3.00
Seserys Pranciškietės, Detroit, Mich. ..	2.00
Savickienė H., Elizabeth, N. J.	3.00
Kristaponienė P., Philadelphia, Pa. ..	3.00
Myliauskienė O., Belshertown, Mass. ..	3.00
Bartinskienė M., St. Louis Mo.	3.00
Grybas P., Detroit, Mich.	3.00
Urban Monika, Rochester, N. Y.	2.00
Baskienė Ag., Worcester, Mass.	3.00
Belsky Agnes, Orange, Mass.	3.00
Sasnauskaitė Ur., Brooklyn, N. Y. ..	3.00
Lauruskaitė Sof., Brooklyn, N. Y.	2.00
Šarauskas Kaz., Kenosha, Wis.	3.00
Balčiūnienė O., Philadelphia, Pa.	3.00
Valaitis V., Luzerne, Pa.	2.00
Kikutis A., Manchester, N. H.	3.00

Visiems Rėmėjams nuoširdžiai dėkojame.

Tėvai Marijonai.

G E G U Ž Ė S 3 0 D.

— įvyks —

“DRAUGO”

PAVASARINIS PIKNIKAS

GRAŽIAME SUNSET PARKE

“VILNIAUS KALNELIUOSE”

prie 135-tos ir Archer Ave., Rte. 4A

•
Visi “Laivo” skaitytojai ir Kolegijos
Rėmėjai nuoširdžiai kviečiami atsilankyti.

RENGĖJAI.

Kunigai turėtų įsigyti Vyskupo Petro
Pranciškaus Būčio, M.I.C. parašytą

PAMOKSLŲ

400 puslapių knygą.

Kaina \$1.50

“LAIVAS”

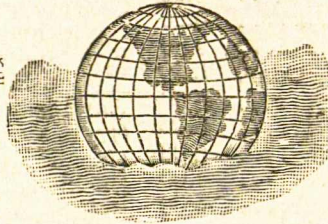
2334 So. Oakley Ave. Chicago, Ill.

Remkite Pirmosios Amer. Liet. Kunigų Seminarijos Kopyčios Statybą!

AUKAS SIŪSKITE ŠIUO ADRESU:

Tėvas JONAS JAKAITIS, M. I. C. — Marian Seminary — Hinsdale, Illinois

Katalikų Pasulyje

MELDŽIASI UŽ ŽUVUSIUOSIUS SU "HINDENBURGU"

Washington. — Pastaruoju laiku čia viešintis kunigas lakūnas P. A. Schulte atlaikė Mišias už žuvusiuosius su dirizabliu Hindenburgu.

1936 metais kun. Schulte Hindenburgu atvyko į Ameriką ir jis pirmutinis kelionės metu "Hindenburge" laikė Mišias. Kun. Schulte tarp žuvusiųjų turėjo bičiulių.

Kun. Schulte tarnauja misijoms Kanados tolimuose šiauriose. Su lėktuvu jis pristato misijoms reikalingas provizijas ir vežioja vyskupus į misijas.

CHICAGOJ UZDRAUSTA RODYTI KOMUNISTŲ PROPAGANDOS FILMA

Chicago, Ill. — Dėka Kolumbo Vyčių organizacijos pasidarbavimui, Chicagoj uždrausta rodyti Ispanijos komunistų propagandos filma vardu "Madrido ginimas."

Sov. Rusijos krutomųjų vaizdų agentūra "Aminko Corporation" New Yorke paskleidė kelias filmas komunistiškos propagandos sumetimais. Vaizduojama, kaip bolševikų savanorių brigada drąsiai gina Madridą nuo "fašistų," kaip nacionalistai "žiauriai" elgiasi su civiliniais gyventojais ir karo nelaisviais, ir kt.

Ir kituose Amerikos miestuose susipratusių piliečių pastangomis neleidžiama rodyti šių bolševikiškų vaizdų.

Radikalai vieni tepasidžiaugia savo žygiais Ispanijoje, kur jie kovoja už šalies sovietinimą ir už demokratijos padžiovimą.

NACIONALĖ KATALIKŲ SPAUDOS PARODA

Rochester, N. Y. — J. Valstybių Katalikų Spaudos suvažiavimas čia įvyks gegužės mėn. 20, 21 ir 23 d. Suvažiavime dalyvaus keltas vyskupų. Trys vyskupai kalbės posėdžiuose. Ryšium su šiuo suvažiavimu rengiama ir nacionalė katalikų spaudos paroda.

RUSIJOS BOLŠEVIKAI DIDINA PRIEŠRELIGINĮ SAJUDĮ

Ryga. — Žiniomis iš Maskvos, bolševikai tiesiog sustiro stačiatikių (pravoslavų) Velykomis pamatę žmonių maldingumą ir jų religinį gaivumą. Laikraštis *Pravda* pirmutinis prabilo šiuo svarbiu bolševikams klausimu. Jis randa, kad ilgų metų jų pastangos bedieinti žmones eina niekais. Tad šis laikraštis ir atsišaukia į komunistų partiją, komunistų jaunimo uniją ir bedievių organizaciją, kad jos padidintų priešreliginį sąjudį, kadangi žmonių religingumas dideliu tempu plečiasi. Šis reiškinys gi yra pavojingas bolševikams ir sovietų Rusijai.

Pravda ir kiti bolševikų laikraščiai gerai žino, kad niekas negali išgriauti žmonių tikėjimo. Nežiūrint to, jie stengiasi įkalbėti sveikajam ligą. Priešreliginiu veikimu jie tikisi pailginti savo kruvinąjį režimą.

ŠV. TĖVAS UŽIMTAS AUDIJENCIJOMIS

Vatikanas. — Ir vasariniuose rūmuose būdamas Šventasis Tėvas Pijus XI kasdien užimtas privačiomis audijencijomis ir dukart savaitėje — viešosiomis. Jo Šventenybei nėra atostogų.

21 MILIJONAS KATALIKŲ AMERIKOS JUNGTINĖSE VALSTYBĖSE

New York, N. Y. — Išleistas oficialis Katalikų Metraštis 1937 metams katalikų skaičių J. Valstybėse, įėjus Alaską ir Hawaii salas, nustato 20,959,134 arba 223,945 daugiau kaip 1936 m. metraštis.

Pereitais metais J. Valstybėse įsteigta viena nauja arkivyskupija — Los Angeles, ir viena vyskupija — San Diego. Savannah vyskupijai pakeistas vardas — Savannah Atlanta.

1936 m. 62,062 asmenys priimta į Katalikų Bažnyčią. 1935 m. — 63,454.

Katalikų episkopatą sudaro 4 kardinolai ir 121 arkivyskupai ir vyskupai. Detroito, Leavonworth ir Syracuse vyskupijos kol kas

dar neturi vyskupų. Yra 31,649 kunigai.

1936 metais įsteigta 8 naujos seminarijos, kurių šiandien yra 205. Jas visas lanko 21,877 auklėtiniai.

Įsteigta eilė naujų vidurinių mokyklų, kurias lanko 207,767 mokiniai — berniukai ir mergaitės.

2,170,065 vaikai lanko parapijines mokyklas.

Našlaičių prieglaudų yra 325, padaugėjo šešiomis. Jose visose užlaikoma 44,520 našlaičių.

J. Valstybių katalikai išlaiko 170 namų seneliams ir 672 ligonines.

1936 metais šeši vyskupai mirė.

ANGLIKONŲ VIENUOLĖS PERĖJO KATALIKŲ BAŽNYČION

Toronto, Ont., Kanada. — Arkivyskupijos savaitinis laikraštis *The Catholic Register* praneša, kad Vancouveri (Kanadoj) Katalikų Bažnyčion perėjo visa anglikonų (protestantų) vienuolių seserų bendruomenė.

Ši bendruomenė vadinosi Jėzaus Meilės draugija ir ilgus metus Vancouveri vedė mokyklą ir namus senelėms. Bendruomenė žinojo, kad ji dėl savo šio drąsaus, gražaus ir išganingo žygio neteks anglikonų paramos. Tačiau nepaisant to, visos vienuolės urmu karžygingai išsižadėjo klaidingo tikėjimo ir pasidavė tikrosios Bažnyčios globai.

Jos susikūrė katalikišką kongregaciją ir pasiryžo ir toliau išlaikyti mokyklą ir senelėms prieglaudą. Jos tikisi, kad geri anglikonai ir toliau siųs savo vaikus į jų vedamą mokyklą.

Nėra abejonės, kad šių seserų pavyzdį paseks kiti nuklydę nuo tikėjimo anglikonai.

MOTINOS KOVA SU KROKODILU

Vienas anglų laikraštis praneša šiurpią nelaimę Indijos Bengalijoje.

Vienoje palapinėje, kuri buvo ištiesta prie upės, miegojo 3 metų vaikas. Saugodama vaiką, motina taip pat užmigė. Durys buvo praviros. Tik ką motinai užmigus, pasigirdo spiegiantis vaiko riksmas. Su baisiu išgąštiu motina pastebėjo, kad krokodilas laiko žiaunose vaiką ir jį mėgina išsinešti į upę. Motina šoko ant baisybės nugaros. Ji neturėjusi ginklų, todėl krokodilui dūrusi su yla. Pabaisa tuomet puolė motiną. Prasi-dėjo mirtina kova, kol pagaliau nelaimingoji motina sukritusi negyva. Netrukdomas krokodilas su vaiku žiaunose panėrė į vandenį.

LIETUVIAI AMERIKOJE

DAR VIENAS JAUNAS DARBININKAS VIEŠPATIES VYNYNE

Teko sužinoti, kad šeštadienį, gegužės 22 d. J. E. kard. Dougherty šv. Karolio seminarijoj Overbrook, Philadelphia, Pa., suteiks Kunigystės Sakramentą jaunam lietuviui klierikui Juozui K. Gaudinskiui.

Jaunam Dievo tarnui linkime gausių Dievo malonių, ir sėkmingos darbuotės Viešpaties vinyne!

ARD SEIMAS ŠAUNIAI PAVYKO

Chicago, Ill. — Sekmadienį, gegužės 9 d. įvykęs Šv. Kazimiero Akademijos Rėmėjų seimas buvo rekordinis tos draugijos gyvime. Iš 125 draugijų ir organizacijų kuopų dalyvavo virš 300 atstovų. ARD škyriai, draugijos ir pavieniai asmenys naują akademijos rūmų statybai aukomis sudėjo virš \$1,800.00, — dvigubai tiek, kiek praėjusiais metais. Iš priimtų rezoliucijų svarbiausia — šiemet pravesti vaju visose Amerikos lietuvių kolonijose ir vienbalsiai pageidauta, kad šiemet taip pat būtų pradėta statyba naujų akademijai rūmų.

GRAŽUS PAVYZDYS

Pittsburgh, Pa. — Gegužės 8 d. šv. Vincento parapijos bažnyčioj pakrikštytas jaunas vyrukas William F. Markham. Jis yra jaunikis Amilės Gūniūtės. Nors Amilė nepilnai septyniolikos metų, bet savo geru pavyzdžiu atvertė jį iš protestonų sektos į katalikus. Po šv. Krikšto apeigų tą pačią dieną įvyko ir jų sutuoktuvės. Džiaugiasi jauna porėlė, džiaugiasi ir jos tėveliai, kad pavyko laimėti vieną narį Kristaus Bažnyčiai.

PLAUKS MARIJAI GARBĖ

Gary, Ind. — Šv. Kazimiero bažnyčioje yra Gyvojo Rožančiaus ratelis, po vadovyste Ant. Nenienės. Ratelis gyvavo per 10 metų, bet daugiau ratelių įsteigti buvo neįmanoma. Misijų laiku (kurios įvyko bal. 25 d. ir kurias vedė kun. A. Drazdys, salezietis) sutverti net 3 nauji rateliai, būtent: moterų ir vyrų ir jaunų mergaičių vienas ratelis. Dabar bus 4 pilni rateliai (ratelis turi 15 narių), kurie kasdien garbins Mariją ir ne iš 15 narių, bet iš 60 žmonių lūpų plauks Marijai garbė.

REMONTUOJAMA KLEBONIJA

Chicago Heights, Ill. — Per visus gerb. kun. Martinkaus čia klebonavimo metus, parapijos nuosavybė vis taisoma, gerinama. Kasmet atliekama didelis darbas — papildoma trūkumai. Praeitą metų, švenčiant parapijos sidabrinį jubiliejų, išmalevota bažnyčia ir visa joje atnaujinta. Šiemet remontuojama klebonija ir šiaip taisoma, kas sudaro dideles išlaidas. Tam tikslui rengiama vakaras gegužės 23 dieną.

IŠ LIETUVOS GYVENIMO

NORIMA KURTI TAUTINĘ LIETUVIŲ KOLEGIJĄ ROMOJE

Kaunas. — Šiomis dienomis J. E. Kauno Arkivyskupas Metropolitas yra paskyręs iš prof. dr. Kuraičio, Metrop. Kun. Seminarijos Rektoriaus kan. Penkausko (pirm.) ir dr. St. Ūsorio komisiją, kuriai pavedama ištirti Romoje studijuojančių kunigų lietuvių prašymą lietuvių kolegijos steigimo Romoje reikalu. Dabar Romoje studijuoja 9 liet. kunigai. Jei jų būtų ten 15, galimybė sudaryti kolegiją būtų visai reali.

MARIJONAI SALDUTIŠKY STEIGIA VIENUOLYNĄ

Saldutiškio parapiją (Utenos apskr., Kaišiadorių Vyskupijoje) perėmė tėvai marijonai. Bažnyčios administratorium paskirtas žinomas pamokslininkas tėvas Pijus Andziulis iš Kauno. Buvęs Saldutiškio klebonas kun. Švėgžda iškeltas į Želvą.

VARGO ŽMONIŲ PAGUODA

Kaunas. — Daug gero Kaune padaro Gerojo Ganytojo Dukterys. Didžiausias jų rūpestis — auklėti ir globoti labiausiai apleistus ir užmirštus beturčius, kurių daug kas nekenčia ir niekina. Rotušės aikštėj jos turi savo įstaigą, į kurią kas rytą motinos, eidamos į darbą, suveda, sunėša vaikus. Čia jie maitinami, prausiami, čia jie žaidžia ir mokosi. Visuomenė užjaučia tos draugijos pasišventimą, paremia net aukšti asmenys.

NELAUKTAS POTVYNIS

Šyšgiriai. — Pradžioje šioj apylinkėje nė vienas nenorėjo tikėti, kad šiemet sulauks tokio nors ypatingai didesnio potvynio. To-

dėl ir nenuostabu, kad tūlas, nebūdamas potvyniui tinkamai pasiruošęs, per jį gerokai nukentėjo. Tačiau potvynis buvo. Kai kur vanduo siekė namų langus. Kadangi vanduo užliejo nakties metu, tai gyventojai savo daiktus nespėjo perkelti į saugesnę vietą. Tarp Rusnės, Šilutės ir Sakūčių visa apylinkė atrodė lyg kokios jūros.

PASVEIKO VYSK. T. MATULIONIS

Kaunas. — J. E. Vysk. T. Matulionis buvo susirgęs išijos nervo uždegimu ir atsigulė gydytis naujoje dr. Gintylos ligoninėje, Kaune. Dabar Jo Ekscelencijos sveikata jau pagerėjo; po poros dienų galės vėl sveikas stoti į darbą.

VILNIAUS KRYŽIUS STATYS KAUNO PRIEMIESČIUOSE

Kaunas. — Lietuviškosios Kauno priemiesčių organizacijos tariausi pastatyti Vilniaus kryžius. Priemiesčiuose juos norima statyti prie kelių, kad į miestą atvažiuojantieji ir iš miesto išvažiuojantieji juos matytų ir prisimintų Vilnių.

STATYS DAUGIAU SANATORIJŲ

Kadangi Lietuvoje kasmet džiova miršta apie 5,000 žmonių, tai susirūpinta naujų sanatorijų statymu. Dabar Lietuvoje yra 7 džiovininkų sanatorijos, kuriose tik maža dalis gali gydytis sergančiųjų džiova. Dabar Lietuvoje džiova apsikrėtusių yra apie 50,000 žmonių. Šią vasarą numatyta džiovininkų sanavortijas pastatyti Alytuje, Panevėžy ir k.

IŠ PIETŲ AMERIKOS

Susirūpinę Savomis Bažnyčiomis

Argentina. — Brazilijos lietuviai jau turi vieną bažnyčią, o lietuviškas pamaldas gauti išklausti ir kitose bažnyčiose. Argentinos lietuviai, kad labiau galėtų atsispirti nutautėjimo bangai, nori savo banžyčių bent Buenos Airėse ir Berisse.

Platinkite naudingiausį laikraštį Tėvų Marijonų savaitraštį "Kristaus Karaliaus Laivas"

2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill. Tel. Canal 7790

T. Marijonų Rėmėjo mokestis ir "Laivas" metams \$3.00
Vien tik laikraščio "Laivo" prenumerata metams \$2.00
Svetur metams \$3.00. Atskiras numeris 5c